

lium, som bliver sagt f. Exempel af en Gods-  
eier eller Sognepræsten; men, naar Gen af de-  
res Jævnlige gjør Forslag til en Indstilling,  
saa vækker det Misbilligelse, et Slags Frygt,  
saa næste Gang tier han, og derfor kan ingen  
Indstilling komme som Udtryk af Folkemening-  
gen under de bestaaende Forhold, og jeg troer  
derfor, at der maa være en vægtig Grund til  
her i Forsamlingen at ønske, at Loven gaaer  
igennem, som den er, om vi end kunde ønske  
den lidt bedre, da den dog er et Fremskridt.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev Lov-  
ven, efter at være bleven oplæst, sat under  
Afstemning og eenstemmig vedtaget med 68  
Stemmer.

**Formanden:** Lovforslaget vil nu blive  
overfendt til Landsstinget.

Jeg skal foreløbig forbigaae det næste  
Nummer paa Dagsordenen og gaae over til  
2den Behandling af „Udkast til Lov om  
Tillægsbevilling til Finantsloven  
for 1853—54, betræffende Colontær-  
nes Indtægter og Udgifter“.

(Udkastet findes i Anhanget Sp. 5, 1ste  
Behandling i Tidens Nr. 14, Sp. 193.)

Lovudkastets tvende Paragrapher fattes  
under Gætt under Behandling. Intet Vædrings-  
forslag var stillet, og Ingen begjærede Ordet,  
hvorfor man strax stred til Afstemning, hvorved

- 1) Lovudkastets § 1 (see Anhanget Sp. 5),  
vedtoges eenstemmig med 69 Stemmer.

- 2) Lovudkastet § 2 (see sammesteds),  
vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Eenstemmig med 71 Stemmer henvistes  
Lovudkastet til 3die Behandling, og, da der  
ikke fremkom noget Forslag om Redattelsen af  
et Udvalg, gaaer det umiddelbart til 3die Be-  
handling i Thinget.

**Formanden:** Vædringsforslag, som mu-  
ligt maatte agtes stillede til 3die Behandling  
af dette Lovudkast, skal jeg bede indgiyne inden  
imorgen Middag i Bureauet.

Man gif derpaa til det paafølgende Num-  
mer af Dagsordenen, 1ste Behandling af  
„Udkast til Lov om Jernbaneanlæg i  
Sjælland“.

(Udkastet findes i Anhanget Sp. 356; ifr.  
Tidens Nr. 26, Sp. 370.)

**Ischering:** Jeg begriber meget vel,  
at man, for at komme ind paa en Sag som  
denne, maa give Regjeringen en ganske over-  
ordentlig Handlefrihed; men paa den anden  
Side er der Begrænsninger, som efter min  
Mening ikke kunne undværes. Man maa gjøre  
sig Rede for, hvorvidt det Offer, som Staten  
i den Anledning kan komme til at bringe,  
gaaer, og hvilket Formaal man eftertragter  
og naaer, idet man gjør et saadant Offer.  
Det er dobbelt nødvendigt at holde dette for  
Die ved en Sag som denne, der, efter hvad  
vi have hørt om de Tilbud, som skulle være  
gjorte, siges at gaae ud paa et Foretagende,  
hvor Staten kun, om man vil, fremtræder som  
Den, der udlåner Penge for at fremme An-  
liggendet, og Sagen har jo omtrent været  
fremstillet saaledes her, at de Vedkommende,  
det Actieselskab eller de private Personer, der  
ville anlægge Jernbanen, kun forlange af  
Staten et Laan til et vist Beløb; efterføm  
Banen strider fremad, og forpligte sig til at  
tilbagebetale dette Laan under visse Betin-  
gesser. Det kunde jo altsaa synes, som om  
Staten ikke gav Noget til af sit Gætt, eller  
som om der idetmindste var meget ringe Udbygt  
til, at Staten skulde komme til at give Noget  
til. Dersom her var Spørgsmaal om en Jern-  
bane, der gif igennem Landstrækninger, hvor  
den rimelige Færdsel paa Jernbanen vilde be-  
tale Omkostningerne og Forrentningen af Ca-  
pitalen, men navnlig dække Omkostningerne  
og Vedligeholdelsen, saa vilde jo Staten i  
Virkeligheden kun være udsat, isald den kun  
dækkede Omkostningerne, for Rentetabet, og isald  
den dækkede Omkostningerne og endda gav et  
Overflud, for endnu meget Mindre; men  
nu er det min fuldkomne Overbeviisning —  
og jeg troer ikke, at man skal kunne vise mig  
et Jernbaneanlæg under lignende Forhold som  
det, hvorom der her er Tale, der har afgivet